

IIENNO SAARNE foto
Puccini lühiooper "Gianni Schicchi" muusikaakadeemia ooperistuudiolt. Keskel nimisosalisena Rauno Elp.

Poolteist tundi Pucciniga

Sellise pealkirja pani lavastaja Arne Mikk muusikaakadeemia ooperistuudio etendusele Estonia Teatri talveaias, mis nägi rambivalgust 19. mail. Ooperiõhtu sisaldab lühiooperi "Gianni Schicchi" ja I vaatuse "Pääsukesest".

Alustati "Pääsukesega". Ooperi (vahel ka operetiks nimetatud) avavaatus on loo ekspositsiooniks ja konfliktini siin ei jõuta. Lavastaja Arne Miku otsus piirduda vaid I vaatusega on igati mõistetav — "Pääsukesest" II vaatuse tegevuskohaks on kabaree (või kohvik), kus mahukas osa on kooril ja tantsumõõlmal; viimane vaatus toimub idüllilises maakohas, kus on küll vähe tegelasi, aga see-eest kõrge tenoripartüü. Talveaia lava suuri dekoratsioonimuudatusi ei võimalda ja ka kabaree- numbrid siia ei mahu. Pealegi on kogu ooperiõhtu eesmärgiks anda muusikaakadeemia laulukateedri lõpetajatele (neid on sel aastal erakordselt palju — 19, kuna lõpetab viimane lend 5-aastase ja esimene lend 4-aastase õppeajaga) võimalusi riigieksamini sooritamiseks. Nooremate kursuste üliõpilastele on väiksemad osad samas heaks lavapraktikaks.

Lõpetajaid osales 19. mail esietendusel "Pääsukeses" 4 — sopran Meeli Tamm Leili

Nooremate kursuste üliõpilastest võlus kõige enam Tatjana Romanova Magda teenijanna Lisette osas. Tatjana Romanova õpib meie muusikaakadeemias Mari Vabariigi stipendiaadina II kursusel Anu Kaalu klassis. Sarmikal marilannal on kõlav ja selge hääl, hea esinemisotkus ning temast võib loota palju. Silma jäid veel Carmen Puis II kursuselt (Tiiu Levaldi klass) Magda sõbranna Suzyna ja hea karakternäitleja võimetega Priit Põldma (II kursus, Teo Maiste klass).

Ooperiõhtu peateoseks on "Gianni Schicchi". Väimukas lugu sellest, kuidas äsja surnud rikka firenzelase magamistuppa kogunenud pärandusenäljas "armsad sugulased" nimitegelase Gianni Schicchi abiga lõpuks igaüks mingi tüki pärandist saavad.

Arne Mikk on andnud lavastusele hoogsa tempo, siin on terve galerii eredaid karaktereid ja huvitavaid misansteene. Tegelasest on toodud välja areng ja muutumine tüki jooksul, selged on ka nende omavahelised suhted ja loo dramaturgilised rõhud. "Gianni Schicchi" on saavutuseks, mida võib lugeda Arne Miku lavastajatöö tippude hulka.

Laulutendengid on läinud lavastaja mõttega hästi kaasa ja

Leili Tammeli klass) Simone poja Marco osas. Neile sekundeeris vahvasti koolitüdruk Maarit Mürk südi lapserolliga. Nappide joontega löi kaks toredat karakterosa Priit Põldma — Doktor ja Notar. Mõlemas ooperis oli kaastegev ka II kursuse üliõpilane Eva Raud Ludmilla Issakova klassist ("Pääsukeses" Magda sõbranna Bianca ja "Gianni Schicchi" Marco naise Ciesca rollis), kes Ciescana tundus usutavam ja vabam.

Lavastuse kujundajana Eldor Renter oli küllalt raske ülesande ees — ühildada oli vaja dekoratsioonide kiireks vahetamiseks hoopis erinevad ajastud ja tegevuskohad. 18. sajandi pariisist "Pääsukeses" pidi saama 12. sajandi Firenze. Leidlik Eldor Renter tõstis "Gianni Schicchi" tegevuse ooperi kirjutamise aega, s.o. meie sajandi algusesse ja sai sel moel säilitada pööratava mööbli kontuurid. Selleks lavastuseks talveaeda paigaldatud eesriie Pariisi ja Firenze vaadetega, mida ühendab lendav pääsuke, sidus mõlemat teost. Peab ütlema, et ajastu muutus "Gianni Schicchi" sisulist poolt absoluutselt ei mõjuta, sest kõik need suhted võinuks samamoodi olla ka meie sajandil. Kostüümid olid, nagu ooperistuudio etenduste puhul tavaliselt komplekteeritud põhiliselt

mahukas osa on kooril ja tant-
surühmal; viimane vaatus toi-
mub idüllilises maakohas, kus
on küll vähe tegelasi, aga see-
est kõrge tenoripartii. Talveaia
lava suuri dekoratsioonimuuda-
tusi ei võimalda ja ka kabaree-
numbrid siia ei mahu. Pealegi
on kogu ooperiõhtu eesmärgiks
anda muusikaakadeemia laulu-
kateedri lõpetajatele (neid on
sel aastal erakordselt palju —
19, kuna lõpetab viimane lend
5-aastase ja esimene lend 4-
aastase õppeajaga) võimalusi
riigieksami sooritamiseks. Noo-
remate kursuste üliõpilastele on
väiksemad osad samas heaks
lavapraktikaks.

Lõpetajaid osales 19. mail
esietendusel "Pääsukeses" 4 —
sopran **Meeli Tamm** Leili
Tammeli klassist (kurtisaan
Magda (Pääsukese) osas), bari-
ton **Rando Pih**o Ervin Kärveti
klassist (Magda armukese rikka
pankuri Rimbaldona) ja kaks
tenorit Rostislav Gurjevi klas-
sist — **Toomas Toher**t poeet
Prunier'na ja Vladislav Horu-
zenko Ruggerona.

Esile tõusis küpse lauljana
elkõige **Rando Pih**o, kelle
hääli kõlas ühtlaselt ja kandvalt.
Heast küljest näitas end ka
Toomas Tohert ja arvan, et
Estonia Teater võiks teda edas-
pidi nii mõnegi osa tarvis sil-
mas pidada (näiteks kasvõi
"Silvas" Edwinina). Teatud sei-
sak on aga tekkinud **Meeli**
Tammu vokaalses arengus.
Varasem lapselik laulmine on
asendumas naiselikuma manee-
riga, aga seda loomulikkuse ja
häälelise vabaduse arvelt.

"Gianni Schicchi". Vaimukas
lugu sellest, kuidas äsja sumud
rikka firenzelase magamistuppa
kogunenud pärandusnäljas
"armsad sugulased" nimegela-
se Gianni Schicchi abiga lõ-
puks igaüks mingi tüki päran-
dist saavad.

Arne Mikk on andnud lavas-
tusele hoogsa tempo, siin on
terve galerii eredaid karaktereid
ja huvitavaid misanitseene. Tegelaste
on toodud välja areng
ja muutumine tüki jooksul, sel-
ged on ka nende omavahelised
suhted ja loo dramaturgilised
rõhud. "Gianni Schicchi" on
saavutuseks, mida võib lugeda
Arne Miku lavastajatöö tippude
hulka.

Laulutudengid on läinud la-
vastaja mõttega hästi kaasa ja
esineti suure lustiga. Tõeliselt
professionaalse lauljana oli
teistest üle nimiosaline **Rauno**
Elp (lõpukursus, Ervin Kärveti
klass). Vaba esinemine küllal-
dase näitlejameisterlikkuse, hea
diktsiooni ja toreda vokaaliga
andis kokku nauditava rolli.

Kui mänguliselt oli kõigil sel-
ge ja tunnetatud oma lavaline
ülesanne ning ansambel sai üht-
lase ja tasemelt peaaegu võrd-
ne, siis seda ei saa ütelda vo-
kaalselt külge vaagides: Siin on
pilt hoopis kirjum. Esile tõusid
madalad meeshääled — mähu-
kad ja paljutootavad bassid **Ain**
Anger (I kursus, Ivo Kuuse
klass) vanima sugulase **Simone**
osas ning **Märt Jakobson** (III
kursus, Raimond Alango klass)
nõbu **Betto** osas ning bariton
Aimar Tammel (lõpukursus,

Renter' on kumal raskes ülesan-
de ees — ühildada oli vaja de-
koratsioonide kiireks vahetami-
seks hoopis erinevad ajastud ja
tegevuskohad. 18. sajandi pari-
sist "Pääsukeses" pidi saama
12. sajandi Firenze. Leidlik **El-**
dor Renter tõstis "Gianni
Schicchi" tegevuse ooperi kir-
jutamise aega, s.o. meie sajandi
algusesse ja sai sel moel säilita-
da pööratava mööbli kontuurid.
Selleks lavastuseks talveaia
paigaldatud eesriie Pariisi ja Fi-
renze vaadetega, mida ühendab
lendav pääsuke, sidus mõlemat
teost. Peab ütleva, et ajastu
muutus "Gianni Schicchi" sisu-
list poolt absoluutselt ei mõjuta,
sest kõik need suhted võinuks
samamoodi olla ka meie sajan-
dil. Kostüümid olid, nagu oope-
ristuudio etenduste puhul taval-
liselt, komplekteeritud põhili-
selt teatri olemasolevatest var-
dest, aga saadud oli päris sobiv
riietus. Silma torkas aga tuden-
gite vähene kostüümikandmise
oskus. Vastav õppedistsipliin
oleks muusikaakadeemia plaan-
nis tingimata vajalik.

Muusikalise poole eest seisid
hea kogenud juhendaja **Ellen**
Maiste ja päindlik kontsert-
meister **Ene Rindesalu**. Olu-
korras, kus klaver peab asenda-
ma tervet orkestrit, ei saa oope-
rist päris tüüt pilti, aga antud ju-
hul polnud seda sihti seatudki.

Puccini-õhtu eesmärk saab
juunikuu alguses toimuvate riig-
ieksamitega täidetud, aga vä-
hemalt "Gianni Schicchi" ta-
suks järgmisel hooajal küll tal-
veaia mängukavva lülitada.